

Baròmetre d'hivern (1)

Les opinions sobre els candidats

Pàgines 2 a 5 >>>

CANDIDATS DELS PARTITS CATALANS A LES ELECCIONS GENERALS		JOSEP ANTONI DURAN LLEIDA (CIU)	JOAN HERRERA (ICV-EUIA)	JOAN RIDAO (ERC)	GARME CHACÓN (PSC)	ALBERT RIVERA (Ciutadans)	No s'ha preguntat pel candidat del PP perquè al realitzar-se l'enquesta no se'n coneixia el nom.
VALORACIÓ (DE 0 A 10)	CONeixEMENT (%)	5,9 / 89,1%	5,5 / 44,6%	5,3 / 52,3%	5,1 / 80,8%	3,2 / 63,3%	

Duran destaca com a cap de llista català més valorat

▶ Els enquestats diuen que el dirigent de CiU és qui millor defensarà Catalunya

▶ El 73% prefereix que, si cal, els nacionalistes recolzin el PSOE i no el PP

eleccions legislatives del 2004, els que més creuen en el poder del dirigent nacionalista per influir en el Govern són els votants de CiU, seguits dels del Partit Popular i els d'ERC. Chacón rep la confiança majoritària entre l'electorat del PSC i d'ICV-EUIA.

CIU DESPRÉS DEL 9-M // En el cas que, una vegada celebrades les eleccions, a l'hora de formar el nou Govern el grup parlamentari de CiU fos decisiu, gairebé les tres quartes parts dels catalans entrevistats prefereixen que els nacionalistes dominin suport al PSOE. Pel vot al Partit Popular només s'hi decanta un de cada set enquestats.

Tots els grups d'electors, a excepció dels del PP, prefereixen amb àmplies majories absolutes el suport als socialistes. Fins i tot set de cada 10 votants de CiU sostenen aquesta opinió. Per sexes, els homes (el 74,9%) són més partidaris del suport de CiU al PSOE. Per edats, els que sostenen més aquesta possibilitat són els joves de 18 a 29 anys (el 82,2%); pel nivell d'estudis, la majoria es troba en els de formació mitjana (el 80,1%), i per municipis, els que viuen en ciutats d'entre 10.000 i 100.000 habitants (el 76,2%).

EL PERIÓDICO BARCELONA

El cap de llista de CiU per Barcelona per a les eleccions legislatives del 9 de març, Josep Antoni Duran Lleida, supera els altres candidats catalans en el grau de coneixement dels enquestats i valoració. Igualment és considerat com el que més pot influir al Govern espanyol en la defensa dels interessos de Catalunya, segons les dades derivades d'aquest Baròmetre d'hivern.

Nadal seria la seva cap de llista per Barcelona.

Duran Lleida també es destaca dels seus competidors en altres qüestions: més de quatre de cada 10 enquestats creuen que és el candidat que més bé defensarà els interessos dels ciutadans catalans a Madrid. Gairebé quatre de cada 10 consideren que és el més idoni per aconseguir fons i competències per a Catalunya i un índex similar creu que el líder nacionalista pot influir en el Govern espanyol més que els seus oponents. El segon lloc en aquests tres plantejaments l'ocupa Chacón, però amb índexs molt inferiors als de Duran, malgrat que aquella forma part del Govern sortint com a ministra de la Vivenda.

LA CONFIANÇA EN DURAN LLEIDA // Els homes, els d'edats compreses entre els 45 i 59 anys i els de nivell d'estudi universitaris, són els que en un grau més alt confien en Duran Lleida. Segons el record de vot en les

UN APROVAT ALT // En una escala que va de zero a 10, Duran s'emporta un aprovat més que sobrat, seguit de l'economista Joan Herrera, el republicà Joan Ridoa i la socialista Garme Chacón, tots tres també per damunt de l'aprovat. El que suspèn és Albert Ribera. En el moment en què es va portar a terme el treball de camp d'aquesta enquesta (entre els dies 8 i 11 d'aquest mes), el Partit Popular encara no havia decidit que Dolors

¿I QUI CREU QUE ÉS MILLOR PER...?

	...PODER INFLUIR EN EL GOVERN D'ESPANYA?	...ACONSEGUIR DINERS I COMPETÈNCIES PER A CATALUNYA?	...DEFENSAR MILLOR ELS INTERESSOS DELS CATALANS A MADRID?
JOSEP ANTONI DURAN LLEIDA (CIU)	38,4%	38,8%	41,1%
GARME CHACÓN (PSC)	20,1%	17,8%	13,8%
JOAN RIDAO (ERC)	4,0%	5,5%	6,8%
JOAN HERRERA (ICV-EUIA)	2,4%	1,8%	2,8%
ALBERT RIVERA (Ciutadans)	1,5%	1,1%	2,1%
PP	0,5%	0,1%	0,1%
ALTRES OPCIONS	33,1%	34,0%	33,4%

SI CIU FOS DECISIVA DESPRÉS DE LES ELECCIONS, ¿QUI PREFERIRIA QUE RECOLZÉS, EL PSOE O EL PP?

XIFRES EN %

	PSOE	ERC	ICV-EUIA	CIU	PP
EL PSOE	89,6	90,1	90,4	69,1	--
EL PP	4,5	2,7	5,5	19,1	93,1
CAP DELS DOS	0,5	3,6	1,9	3,9	--
NS / NC	5,5	3,6	3,8	7,9	6,9

SEGONS RECORD DE VOT A LES GENERALS DEL 2004

ANÀLISI

L'abstenció pot batre el rècord

L'enquesta indica que els catalans que aniran a les urnes el 9-M amb prou feines arribaran al 60%

ÀNGELS Pont
DIRECTORA DEL GESOP

Els resultats del Baròmetre d'hivern posen de manifest que, tal com estan les coses ara mateix, l'abstenció tornarà a ser a Catalunya una de les variables més comentades la mateixa nit electoral i els dies posteriors. Les dades actuals indiquen que si les eleccions se celebressin en aquests moments amb prou feines el 60% dels catalans anirien a les urnes. En cas que s'acabés confirmant aquest fet assoliríem un nou rècord, ja que la participació més baixa d'urnes eleccions generals és la de l'any 2000 (64%), quan el Partit Popular d'Aznar va guanyar per majoria absoluta a Espanya.

Per bé que no tenim respostes directes que ens diguin el perquè d'aquesta predisposició més baixa a anar a les urnes, sí que tenim indicadors diversos que apunten els motius pels quals molts catalans es poden acabar inhibint d'exercir el seu dret a vot.

1. Per una banda, indicadors estrictament polítics, com per exemple el més del 10% dels ciutadans que es manifesten, de manera espontània, descontents amb la política i/o els polítics o la intenció de votar en blanc que declaren gairebé un 5% dels entrevistats (menys de l'1% en les anteriors generals).

2. Per una altra banda, la preocupació per la qüestió de les relacions entre Catalunya i Espanya, el reconeixement de la identitat catalana o el finançament. En l'últim any ha crescut notablement i la cita es-

pontàniament al voltant del 25% dels catalans.

3. La materialització d'aquest maletar en alguns temes molt concrets, com la crisi de les infraestructures que el nostre país ha sofert l'últim any -ciutadans en els diferents àmbits territorials de Catalunya- i que els ciutadans situen com la primera preocupació per sobre de l'habitatge, l'ocupació o la immigració.

4. I, òbviament relacionat amb aquest incidents, un ambient generalitzat de descontentament de la manera com evoluciona Catalunya i uns expectatives incertes de cara al futur.

Aquesta mateixa percepció de la majoria de catalans explica la gran estabilitat en l'estimació dels resultats electorals de cara a les properes eleccions generals. Aquesta estabilitat fins i tot l'expressa l'augment del

Partit Popular (el PP a Espanya va perdre un 20% dels escons, mentre que a Catalunya en va perdre el 50%) i també el retrocés d'ERC a Catalunya, ambdós amb uns resultats excessivament conjunturals per les circumstàncies en què es van desenvolupar.

Tot i que no hi ha una causa directa per a l'abstenció, el descontentament és evident

lupar les eleccions del 2004. Fins i tot, m'atreviria a dir que l'estimació actual d'aquests partits respon més als resultats reals del 2004, si traguéssim de context l'estat de tensió i estrès en què es van produir aquelles eleccions.

Ara com ara l'estimació no fa res més que traslluir de manera semblant les tendències que s'han donat en els últims comicis electorals celebrats a Catalunya. Per tant, es reproduiria una situació d'estabilitat en què tothom hi perd perquè hi ha més abstenció, però els partits es queden igual perquè els descontentaments es distribueixen d'una manera similar en els diferents electorats. Ara bé, aquesta calma relativa en els resultats en un context tan remogut (protagonitzat per un estat crític d'opinió) ens obliga a una certa cautela i a seguir de prop els esdeveniments, les ofertes i les jugades que cadascuna de les opcions polítiques desenvolupin durant la precampanya, que ja s'ha iniciat, i la campanya. En aquest sentit, l'experiència electoral del nostre país (i en especial per les eleccions generals) ens diu que la participació electoral única-ment serà possible aixecar-la en la mesura que augmenti la competitivitat a Espanya entre els dos grans i el valor d'excepcionalitat i utilitat que se li acabi atribuint.